

acting on behalf of the Government and in any other case, the member who has introduced the Bill.

Sri N. RACHIAH (Hunsur).—I want to say something with regard to the introduction of Bills. Always, when a Minister or member introduces a Bill, he says "I beg leave to introduce". It implies that the member has the permission to introduce. So, automatically the Chair takes notice that the concerned Minister has leave of the House to introduce a Bill. That is the parliamentary procedure.

Business of the House.

Sri C.J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—May I know what happened to the privilege motion?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It will be taken up on the 6th.

Sri Y. VEERAPPA (Holenarasipur).—Election to the Legislative Council in respect of the Teachers and Graduates Constituencies is scheduled to take place on the 4th. We, the members, have to go to our respective places for casting our votes. In the Upper House the Chairman has been pleased to grant a holiday tomorrow. So, I request the Chair to kindly consider my request.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It will be considered.

NON-OFFICIAL RESOLUTIONS.

No. 2.—Promoting the educational and economic interests of the weaker sections of the people.

(Debate continued)

*ಶ್ರೀಮತಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಯಮ್ಮ (ಹೊಸಕೋಟೆ).—ಸ್ವಾಮಿ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಯ್ಯನವರು ತಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಗಳೂ, ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ, ಮೂರು ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ

ಕಷ್ಟ, ದುಃಖ ನಮ್ಮ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಈ ಸಭೆಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ.

ಹಿಂದೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಹದಿನೇಳನೆಯ ಕಾಲಂ ಪ್ರಕಾರ, ಅನ್ಯತ್ಯಕ್ತ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದೆಯೆಂದು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಯಾವ ವಾಕ್ಯವರಣವಿತ್ತೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಮೂರು ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಆ ವಾಕ್ಯವರಣ ಇಲ್ಲ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಾತ್ಮಕತೆ, ವಾಕ್ಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮವರು ಆಪ್ತಗೊಳಿಸಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಹಕ್ಕಿಗಿಂತಲೂ, ಸಮಾಜದ ಭದ್ರತೆಗೆ ಬಹುಬೇರೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಮುಖರ, ಮತ್ತು ಮುಖಂಡರ, ಗೌರವ, ಶಾನುಭೋಗರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆ, ಹಸು ಮತ್ತಿತರ ಜೀವಿಗಳ ಸಗಣೆ, ಗಂಜಳ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆಯಲು ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ಹಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಶುಭ ಮತ್ತು ಅಶುಭ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಕೀಜು ತೆಗೆಯಲು ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ಹಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ಅಂದರೆ ಕೋಟಿ ತಳವಾರರ ಹೆಂಡತಿ, ಮಗಳು, ಮತ್ತು ಅವರ ಸೊಸೆಯರನ್ನು ಇವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ. ಅನ್ಯತ್ಯಕ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ ಹಿಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಹಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಸಮಾಜಗಳು, ಸೋಲೆದರೆ ಸಮಾಜಗಳು, ವನಿತಾ ಸಮಾಜಗಳು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸಮಾಜಗಳು ಇದ್ದರೂ ಸಹ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸಹ ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹರಿಜನ ಮಕ್ಕಳು ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರತಿವಾರಿಯಿಂದ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನವರೆಗೆ ಫೀಚಿಪ್ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು, ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿಯೂ, ದಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಟ್ ನಲ್ಲಿಯೂ ಹಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಫೀಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕು. ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಒಂದು ಗಂಡುಮಗುವಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಅವನೊಬ್ಬ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಹಣ್ಣು ಮಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವಳ ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ನೈರ್ದಲ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಟೆಲಿಫೋನ್ ಪ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮುಂತಾದ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಇವರ ಅನ್ಯತ್ಯಕ್ತ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಹಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಮಿಡ್‌ಫೈವರಿ ಮುಂತಾದ ಕೋರ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಟ್ರೈನಿಂಗಿನ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.